

kule mind. Et sa agga ükskord mind surmast peästsid, siis ei tea ma sedda selle muul viisi taassuda, kui sinnuga ühtlasse surra!" Nenda kargas ta selle önnetuma ümber süllega kiinni ja hüdis: "Noh! teie werre jánnulised, pange tuld peale, minna tahhan omma heateggiaga surra!" Türgi ülem panni sedda armastust wågga immekõ, sai ommas meles haledaks ja tinkis mõlemattele täit lahti laekmist.

Kül mõnni Türgi usso mees,
On armastusses meie ees,
Ta annab omma ello fa,
Kui sõbber peab surrema,
Mis meie seast ni kergeste
Sõbber sõbra eest ei te!
Kui olleks sõbber surma teel,
Siis risuks sõbber sõbra veel! —
Se on nüud saggest meie viis,
Sest náme paljo kurja siis,
Et wargus, pettus, walle-keel
Ta kurjus, ahnus, tigge meel
Kül wågga laialt igga pá
On nahha seal, kell' usf on fá.

Prilli-kaupleja.

Wanna juut kauples prillidega ja tullinore, uhkemelelisse kirjutaja jure ka kauplema. Moor- mees mõttis ühbed kätte, panni filmade ette ja ütles: „Need ei aita kedagi! Wata, kui ma neid filmade ette pannen ja sinno peale watan, siis näitab, kui olleks üks kelm ja pettis minno ees!" — Juut, kelle pea määda ei olnud, töötis: „Gi, noormees, se ei woi olla; andke kord minno kätte, ma tahhan isse wadata." Juut panni prillid ninna peale, watis noremehhe otsa ja hüdis: „Jah herra! teil on digus! kui ma nende läbbi watan, siis náan ka ühte kelmi ja petjat omma ees!"

Mis aitas nore uhke meel,
Juut andis wästo parrem veel:
Nüud ollid kelmid mõlemad,
Ni kaua funni ellawad;
Sest uhkus kaddus nore peast,
Juut naeris tedda wålja heast!